

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ НА ПРИРОДНО-РЕСУРСНІЙ ОСНОВІ

***Бобровська Н.В.**, кандидат економічних наук
Миколаївський національний аграрний університет*

Процес формування умов щодо розвитку галузі повинен ґрунтуватися на реалізації природоохоронних заходів і біологічних можливостях природних ресурсів за видами з урахуванням регіональних особливостей.

Обґрунтування теоретичних засад щодо розробки концептуального підходу природно-ресурсного забезпечення розвитку аграрного сектора і практичних рекомендацій з метою виявлення можливостей у самовідновленні природних ресурсів за видами, їхнього раціонального використання, збереження екосистем є актуальними питаннями сьогодення.

Результати дослідження повинні бути зорієнтовані на обґрунтуванні напрямів практичного використання заходів щодо формування якісної основи природно-ресурсного забезпечення аграрного сектора у поєднанні економічних, соціальних і екологічних пріоритетів розвитку у біоекономічному спрямуванні.

Нарощування виробничого потенціалу аграрного сектора супроводжується забрудненням екосистем, зростанням рівня негативного впливу на можливості самовідновлення природних ресурсів за видами. Тому орієнтація розвитку галузі у біоекономічній площині вимагає запровадження підходів до використання природних ресурсів за видами за умов їхнього збереження і відновлення.

Саме тому подальший розвиток галузі повинен бути зорієнтований на активізацію екологічних пріоритетів у напрямку забезпечення відповідного балансу природних ресурсів за видами з урахуванням їх біологічних особливостей за окремими природно-районованими зонами. Нами виявлено, що дієвою і необхідною на часі є стратегія стабілізації та стратегія обмеження, що ґрунтується на забезпеченні раціонального використання природних ресурсів з метою їхнього збереження і відновлення, у тому числі самовідновлення.

Враховуючи негативні екологічні тенденції обґрунтовано необхідність практичної реалізації стратегії обмеження з метою отримання не лише економічних, а і екологічних інтересів.

При цьому слід враховувати, що природно-ресурсне забезпечення розвитку галузі ґрунтується на спроможності природних систем нейтралізувати негативний вплив від використання природних ресурсів за видами у виробничому процесі й поновленні якісних компонентів природного середовища, окремих елементів природно-ресурсної основи за територіальною ознакою.

В основу концептуального підходу природно-ресурсного забезпечення розвитку аграрного сектора економіки покладено систему дій, поглядів на явища або процеси через екологічні пріоритети, який дозволить забезпечити збереження природно-ресурсної основи аграрного сектора економіки за умови підвищення соціальної і екологічної відповідальності, активізацій державних регуляторів. Концептуальний підхід включає сукупність економічних, соціальних і екологічних критеріїв, які спрямовано на врегулювання взаємодії природно-біологічних законів і еколого-економічних інтересів за територіальною ознакою.

Сучасний екологічний стан змушує переходити до активної екологічної політики. Саме тому розроблено концепції щодо оптимізації природно-ресурсного забезпечення, у тому числі міжнародні, які засновані на поєднанні усіх складових розвитку, забезпечення соціо-еколого-економічної ефективності використання природно-ресурсної основи. Переважна більшість міжнародних екологічних програм спрямована на обмеження негативного впливу на навколишнє середовище і збереження біологічних особливостей екосистем.

Основні принципи реалізації концептуального підходу і вагомою складовою практичного застосування є активізація процесу залучення та освоєння “еко-інновацій”.

Отже, пріоритетними напрямками розвитку аграрного сектора економіки є необхідність поєднання економічних, соціальних і екологічних пріоритетів на основі взаємодії і взаємоузгодженості заходів на усіх рівнях управління з метою збереження біологічних особливостей природно-ресурсної основи розвитку аграрного сектора у біоекономічній площині з урахуванням глобалізаційних змін і тенденцій.